

Nr. 1 - 1972

4. årgang

TERNA-NYTT

ORGAN FOR BÅTKLUBBEN TERNA ORKANGER

1952 - 1972

Beretning for båtklubben TERNA —

Perioden 27/2 -71—29/1-72

I denne periode har styret bestått av Arnfinn Heggland, formann, Willy Sæther, nestformann, Robert Sletvold, kasserer, Leif Rønning, sekretær, Georg Svorkmo, materialforvalter, Bernt Sæther og Fred Skogås, styremedlemmer.

Varamennene Anders Rønnes og Bjørn Skinstad har vært innkalt til styremøtene.

Dameklubben var representert i styret med Aslaug Heggland. Willy Sæther fungerte som formann i tidsrommet 27. bebruar til 22. mai 1971.

MØTER OG REPRESENTASJONER.

Utenom det ordinære årsmøte er det i perioden holdt et ekstraordinært årsmøte for å få valgt formann. Videre er det avviklet 6 ordinære styremøter samt endel fellesmøter med fest- og jubileumskomiteene i forbindelse med «SJØFESTIVALEN — 71» og jubileumsfesten.

Båtklubben var representert på Orkla-dagenes generalforsamling ved Magne Rønning og Bernt Sæther. På K.N.M.F.'s ekstraordinære landsmøte i Oslo 31. oktober—71 representerte Arnfinn Heggland og Leif Rønning båtklubben.

MEDLEMSKAP.

Tilgangen på nye medlemmer fortsetter. I perioden har det kommet til 64 nye, slik at det reviderte kartotek viser at båtklubben pr. 20. jan. -72 har 365 medlemmer.

I perioden har Dameklubben fått kollektivt medlemskap med det følge at deres representant i vårt styre fikk stemmerett.

TERNA-NYTT.

Aret 1971 ble et rekordår for TERNA-NYTT i det bladet kom ut med 8 nummer. Som tidligere støtter annonsørene og endel medlemmer opp om bladet økonomisk.

Av regnskapet fremgår at det i form av gaver fra medlemmene kom inn ca. 700 kroner. I annonseinntekter hadde bladet ca. kr. 5000,—.

Regnskapsmessig kommer TERNA-NYTT også i år ut med et overskudd på ca. 1000 kroner. Vi viser forøvrig til hovedregnskapet.

ARRANGEMENTETS.

«SJØFESTIVALEN -71» ble et arrangement båtklubben kan være godt fornøyd med. Ikke bare økonomisk ble det en suksess. Publikums og pressens røst var oppmuntrende etter arrangementet.

De to festivaldagene ved Kommunekaia ga klubbens medlemmer lønn for de mange dugnadstimer de la ned før, under og etter arrangementet. Takket være god innsats fra medlemmenes side og stor velvilje fra en del impliserte på Orkanger maktet båtklubben å avvikle «SJØFESTIVALEN -71» med verdighet.

Helga etter festivalen ble det arrangert en offentlig fest som ga et godt overskudd.

AVSLUTNING.

Heller ikke i den perioden som har gått ble det noen endelig løsning på klubbhus- og småbåthavnplanene. Tomtespørsmålet er løst og en kan således se lysere på situasjonen, men ennå er det langt fram til at vi kan flytte inn i eget hus.

Finansieringen av prosjektet vil bli en stor oppgave, men vi vil opprettholde våre søknader om økonomisk støtte ovenfor STUI og Feriefondet.

Som et lite ledd i finansieringen av bådhuset påtok båtklubben seg rivingen av den gamle folkeskolen på Orkanger.

I påska var båtklubbfolk å finne som parkeringsvakter på Hemnekjølen, noe som også skaffet penger til kassa.

At det er mange store og uløste oppgaver igjen for det styret som nå skal ta over roret i båtklubben skal det ikke legges skjul på, men vanskelighetene er for å overvinnes. Det er bevist så mange ganger at har ikke en forening noe konkret og arbeide med vil den ikke være levedyktig. Vi trenger ikke å gå utenom vår egen klubb for å bevise dette.

Når derfor det sittende styre takker for seg og ønsker det nyvalgte lykke til med sitt arbeid, er det i visshet om at de har noe konkret og arbeide med — og at de har en stødig gruppe arbeidsvillige medlemmer med seg. Uten den støtte og velvilje vi har blitt mottatt med, har vi ikke maktet de arbeidsoppgaver som er utført i perioden.

Arnfinn Heggland. Willy Sæther. Robert Sletvold. Leif Rønning. Georg Svorkmo. Aslaug Heggland. Bernt Sæther. Fred Skogås.

Regnskapsutdrag for TERNA-NYTT pr. 31. desember 1971.

Inntekter:

Julehilsener	kr. 296,50
Gaver fra leserne	" 690,00
Annonser	" 5150,00
Overført fra 1970	" 1725,73

	kr. 7862,23
Utestående annonser	" 1871,00

Pr. 31/12 1971	kr. 9733,23
	=====

Inntekter

Utgifter

Overskudd

Utgifter:

Trykkeriutgifter	kr. 6494,45
Porto til utsendelse og adm.	" 727,26

	kr. 7221,71
Utest. trykking	" 560,00

Pr. 31/12 1971	kr. 7781,71
	=====

kr. 9733,23

" 7781,71

kr. 1951,52

=====

Bjørn Skinstad ny formann i båtklubben

Årsmøte i båtklubben lørdag 29. januar, som samlet 32 medlemmer, brukte størsteparten av møtetiden til å diskutere på hvilken måte formannen skulle velges.

Valgkomitéen hadde ikke funnet noen formannskandidat og foreslo at styret innen sin midte plukket ut formannen. Dette var ikke årsmøtet enig i og det ble etter en lengere diskusjon enstemmig besluttet at formannen skulle velges av årsmøtet. Dette ble videre reist kritikk mot valgkomitéen for den måte de hadde gått fram på.

Flere navn ble trukket fram i forbindelse med formannsvalget, men forslagene ble tatt tilbake etter hvert. Det så en tid ut for at båtklubben også i år skulle bli uten formann de første månedene. Omsider løsnet det hele og det sto tilbake en kandidat, Bjørn Skinstad, som ved voteringen ble valgt enstemmig.

De øvrige valg ble:

Sekretær Torbjørn Elverum.

Materialforvalter Georg Svorkmo

Styremedlem Bernt Sæther.

Varamann Olaf Heggglund.

Årsberetningen og regnskapet ble godkjent uten merknader. Det ble imidlertid reist tvil om godkjenningen av revisjonen i og med at bare en av de to valgte revisorene hadde skrevet under regnskapet.

Etter et to timers møte kunne den til da fungerende formann, Arnfinn Heggglund, takke for seg og overlot formannklubben til den nyvalgte, Bjørn Skinstad, som kunne heve møtet.

Vår nye formann, Bjørn Skinstad, (t.v.) sammen med den avtroppende, Arnfinn Heggglund. Begge ser ut til å være godt fornøyd med utfallet av formannsskiftet.

ABONNER PÅ „SJØSPORT“

Abonnement kan bestilles gjennom alle landets postkontorer

A.s Sjøsport — Postboks 576 — 5001 Bergen

LITT AV HVERT

De ni småbåteierne, som før jul gikk A.O.F.-foreningens småbåtførerkurs på Orkanger, har nå avlagt eksamen, og samtlige besto prøven til båtførerbeviset. Et nytt kurs starter opp i disse dager, og vi håper på god deltagelse fra Terna-medlemmene.

Midtsidene i dette nummer av TERN-NYTT består av billedstoff fra jubileumsfesten. Tekst til bildene skulle etter vår mening være unødvendig da de taler for seg selv.

Stoffet omkring 20-årsjubiléet er å finne på de fire fargede sidene i dette nummer av TERN-NYTT.

Under jubileumsfesten tok fotograf Sødahl endel bilder. Disse vil bli utlagt i hans forretning hvor interesserte kan bestille bildene.

Kryssordoppgaven i Julenummeret ble vunnet av fru Ingebjørg Olsen, Orkanger. Premien på 5 stk. halvlodd i Penge-lotteriet er tilsendt.

Vi gratulerer!

Den observante leser vil se at TERN-NYTT har fått et annet utseende. Dette skyldes at satsen settes av Rudolf Larsen og Kjell Sæther på maskiner tilhørende ST-Trykk. Som Terna-medlemmer utfører de dette arbeidet gratis, og foruten å lette redaktøren i hans arbeide, gir det bladet et bedre utseende og stil.

SÅGT

under jubileumsfesten

— Jeg er ung en gang i året, og det er på Terna-festene. I kveld er jeg ikke eldre enn båtklubben selv!

— Dessverre har jeg ennå ikke båt, men jeg har et nøvel-hull-emne liggende!

— Hvem snakker om villmenn fra Afrikas jungel? Ta en kikk bort på dansegulvet!

— Jeg forstår ikke hvorfor vi på død og liv skal inn i EEC når vi har det så trivelig her!

— Om jeg så skal GA fra Børsa så skal jeg på neste Terna-fest!

— Jeg vet at tiden går fort i godt lag — men hvem fanken er det som har stilt fram klokka mi!

Etter gaveoverrekkelsen fra Dameklubben:

— Holder de seg til sine egne båtfolk disse damene — eller hvor får de pengene fra?

— Jeg har vært med på å arrangere flere fester, men det er altså slik det skal gjøres!

«Han knuste gleden og mistet buksa så alt for tidlig på kvelden!»

SOMMER...

Sommer — hva er det?

Man har kanskje hørt snakk om den nå og da når praten har svinget inn på «gode, gamle dager». Det skulle være en tid på året da sola varmet, mens sønnavinden lå og døde ytterst ute i fjordgapet og ingen mørke skyer eksisterte. Det var da man kunne kaste klærne og stupe ut i herlig, salt sjø uten å få kuldesjokk.

Men minnet er ikke særlig sterkt lenger. Det er sløvet av kulde og den lange tiden som er gått siden sist vi opplevde slike tilstander her på bjerget. Klamme måneder med regn og senere med snø og minusgrader i hopenall har nesten bedøvet oss. Ikke bare lokalt, det er faktisk blitt en slags narkose.

Bi litt sommer — det måtte være den gangen vi kunne ta oss natthavn i lune viker og sovne til småbølgenes mumling mellom strandsteinene.

Sommer — det var når solen flommet over fjell, åser og fjord, og himlen var uendelig høy og tindrende blå. Det var da en kunne se fjorden full av båter på vei ut.

Sommer — det var når vinden sovnet og båten vugget dovent på blanke dønninger langt, langt der ute. Da det ristet til litt i seilet nå og da, og dekket var brennhett å gå på med bare føtter. Da man drev utover på tvers og selvsagt ikke hadde motor.

Sommer — det var når kulingen brøt nakken av seg før den kom inn i fjorden, men likevel kunne lage adskillig rør på for-tøyningsplassene, og med høyhesjene oppe i bakkeskråningene.

Sommer — det var når myrulla ved fjellvatnet neide blygt for en kjælen liten sommervind. Det var når en kunne streife omkring mellom tjønnene med fiskestang og smekkfull fiske-skreppe.

Sommer — det var når reinen oppe i høyfjellet søkte ut på minkende fonner for å avkjøle seg og slippe unna de verste in-sektene.

Da var det sommer.

Begynner minnet å klarne? Slik omtrent er sommeren — i det minste når en sitter og forsøker å gjenkalle den, trygt forsvart i ovnskroken, mens frostgubba står som den verste londe-tåke opp gjennom hele Orkdalsfjorden.

Tema

Tilsagn om kr. 30-35 000,- fra to Orkanger-bedrifter

Vår tidligere formann, Arnfinn Heggland, kunne under jubileumsmiddagen offentliggjøre at båtklubben er blitt lovet materialer til en verdi av ca. kr. 30–35 000 fra to bedrifter på Orkanger. Den ene vil foreløpig være anonym, men den andre er A-L Orkla Skogindustri, som har lovet båtklubben materialer og ytelser til en verdi av mellom 20–25 000 kroner.

At denne melding skapte en spontan reaksjon blant de 200 jubileumsgjestene, er lett forståelig.

Måtte nå forholdene bli lagt slik tilrette at vi allerede fra våren av kan ta til med arbeidet på båthuset og derved få dra nytte av de generøse tilbudene fra de to Orkanger-bedriftene.

Det er mange måter å angripe uvettig kjøring til sjøs på. Man kan for eksempel bruke en blanding av høflig henstilling og krass ironi, slik som på skiltet ovenfor. Kanskje slett ikke så ueffent.

Coronet Deepsea

Det danske båtbyggeriet Botved Boats AS kommer i år med flere nyheter i sin Coronet-serie. En av dem er at man har plassert et flybridge-overbygg på fabrikkens «flaggskip», den 32 fot store Coronet Oceanfarer. Den nye versjonen har fått navnet Coronet Deepsea, og er særlig myntet på

markeder hvor havfiske er populært. Under dekk finner man megen velinnredet komfort, med fullt utstyrt pentry, toalett etc., samt køyeplass til fem. Standard motorinstallasjon er 2 x 170 hk Volvo Penta, men også dieselmotorer kan benyttes. Pris? Ett eller annet over 200 000 kroner.

Båtklubben TERNA jubilerer

Når en skal forfatte et sammendrag av båtklubben TERNAs virke gjennom 20 år vil det by på visse problemer.

For det første førte båtklubben en nokså anonym tilværelse i mange år og dernest er ikke 20 år en så forferdelig lang periode når det gjelder en forening og dens virke.

I dette jubileumsnummer av TERNA-NYTT vil jeg derfor trekke fram enkelte perioder i båtklubbens 20-årige liv og etter beste evne forsøke skildre disse. Dette blir således ingen sammenhengende jubileumsberetning, men spredte glimt fra klubbens virke gjennom et snes år.

Uten forkleinselse for de som tok opptakten til båtklubben TERNA må en ha lov til å si at det er de tre siste

årene som har vært de mest aktive og som har skapt blest omkring klubben og dens virke.

På tross av denne nåværende aktivitet er det de ærede herrer som den 12. januar 1952 tok initiativet til å starte båtklubben som skal ha den første og største takk for alle oss båtinteresserte. Allerede den gang så de at Orkanger og omegn trengte en organisasjon for småbåtfolket og handlet deretter.

Det er flere av klubbens ivrige medlemmer som er gått bort siden starten. Vi vil ha alle i tankene når vi i disse dager kan ønske hverandre tillykke med jubileet og håpe på fortsatt framgang for båtklubben og dens idéer og arbeidsoppgaver.

1952

1972

Dameklubben «Terna» 2/10 -68 — 30/1 -71

Damklubben Terna ble startet 2. oktober 1968, på Kaffestova Orkanger. 12 stk. var med og startet.

Jenny Brandmo. Ingrid Sæther. Aslaug Thorsø. Haldis Sæther. Karen Svorkmo. Kari Prestmo. Edith Moe. Elsa Rønnes. Borghild Slettvold. Hulda Sæther. Turid Skogås. Aslaug Heggund.

Styret har i perioden bestått av formann, Haldis Sæther. Nestformann Astrid Ebbesen. Kasserer Elsa Rønnes. Skretær Aslaug Heggund. 1. styremedlem Borghild Slettvold. 2. styremedlem Karen Svorkmo. Materialforvalter Kari Prestmo.

Medlemstallet har gått betraktelig opp, fra 12 til 31 stk. som har besøkt klubben. Noen har gått ifra på grunn av sjukdom o.l. Men vi har nå vel 20 aktive medlemmer.

Det har holdt 65 arbeidsmøter og 2 styremøter. Dameklubben har hatt 6 tombolaer, 1 griseutlodning og 2 gjennomgangslotterier med gode resultater. Gjennomgangslotteriet og tombolaen, i november 1971, ga kr. 3829,50 i inntekt.

I den første tid etter at damklubben startet, betalte vi en gjeld som båtklubben Terna hadde på Samvirkelaget. Det var kr. 758,80, som var underskudd på en utlodning de hadde.

I samarbeid med oss tok båtklubben på seg jobben som parkeringsvakt på Høkjølen påsken 1971. Mens mannfolkene var parkeringsvakt, delvis behjelpelig av oss damer, hadde vi jobben med kaffekoking, og vi hadde en salgsbod. Men på grunn av dårlig vær, ble ikke resultatet så godt som ønskelig. Men vi lærte meget i tilfelle senere utfarter.

Dameklubben har vært behjelpelig med å servere kaffe til båtklubbens medlemmer under riving av folkeskolen, og i fjæra før festivaldagene. Dessuten hadde dameklubben restauranten under Sjøfestivalen og midtsommerfesten med et fint overskudd. Likeså har vi stått for kjøkken og servering under alle fester som båtklubben har arrangert.

Vi har kjøpt inn 400 par kopper med fat og asjetter, 25 stk. fløtesett og 400 teskjeer. Likeså 30 stk. serveringsbrett. Fine ting som sikkert kommer godt med når det nye båthuset står ferdig.

Det har vært en god periode for dameklubben Terna, og vi håper og tror at med den innsatsvilje som damene våre har, så kan vi se fremtiden lyst i møte.

Haldis Sæther. Astrid Ebbesen. Elsa Rønnes. Aslaug Heggund. Borghild Slettvold. Karen Svorkmo. Kari Prestmo.

Med TERNA gjennom 20 år

Den 1. januar 1952 var 12 ivrige småbåteiere samlet for å diskutere mulighetene av å starte en båtklubb på Orkanger. Disse tolv's beslutning den kvelden var opptakten til at båtklubben TERNA kan feire 20-årsjubileum i år.

De tolv ovenfor nevnte karene, sammen med tre andre, var de som for 20 år siden innså berettigelsen av en sammenslutning av småbåtfolket på Orkanger.

På det første møtet var det enighet om å danne klubben og Ole Reitan ble valgt til formann. Det øvrige styre ble: Ole Meland sekretær, Magne Rønning kasserer, Erik Jønsberg og Peder Kvalholm styremedlemmer. Varamann til styret ble Richard Mule. Den første medlemskontingenten ble satt til 4 kroner året med 2 kroner som innskrivningskontingent.

Nå var båt klubben et faktum, men den skulle også ha et navn. Foreslått ble Nordaust — Tor — Nokken — Happy — Terna og Neptun. Ved første gangs votering ble det stemmelikhet mellom Nokken og Terna. Annen gangs votering ga et flertall til TERNA.

Fra starten av tegnet det seg 15 medlemmer. Disse var, foruten de som er nevnt fra styret, Fritz Skinstad, Asbjørn Hansen, Alfred Kvarsnes, Gunnar Kjonli, Bjarne Heggund, Nils Eide, Arnfinn Heggund, Harald Kringstad og Ole Karlsen.

På det første medlemsmøte ble klubbens lover vedtatt. En merker seg at formålsparagrafen bl.a. gikk ut på å få ordnet forsvarlige havneforhold.

Småbåthavnsaken kom opp på medlemsmøte allerede den 7. februar 1952, hvor det ble besluttet å oversende havnestyret et skriv (med skisser) hvor det ble anmodet om å bygge en provisorisk småbåthavn i forbindelse med en forestående utvidelse av Kommunekaia.

Av protokollene framgår at tanken om å søke Bensinavgiftsfondet om midler til småbåthavn kom tidlig inn i bildet, men en må bla helt fram til 18. januar 1955 for å finne at småbåthavna blir nevnt igjen. Denne gang med en ny henvendelse til havnestyret om mudring av havnebaseng.

Riktig nok kan båtklubben TERNA feire sitt 20-årsjubileum i disse dager, men det er ikke 20 aktive år som ligger bak.

Fra og med 1958 til og med 1967 må en karakterisere klubben for død, bortsett fra 1961 da det var en tendens til aktivitet. En merker seg at på disse ni «døde» årene ble det holdt bare fire møter.

Den 13. juni 1968 må betraktes som gjenoppstandelsen for båtklubben TERNA, da forelå nemlig svar fra Orkdal Kommune som enstemmig hadde godkjent båtklubbens tilbud på rivingen av Arbeiderforeningen på Orkanger.

Klubben så her muligheter til å skaffe seg materialer for bruk til et eventuelt båt- og klubbhus. I dag foreligger tegninger til dette utarbeidet av ingeniør Sugustad. Forhåndskalkylen på huset ligger på omkring en halv million kroner — så det er et stort og krevende prosjekt.

Selv om det tidligere har vært arbeidet med småbåthavnplaner så er vel den planen som foreligger i dag den mest håndgripelige. Tomtespørsmålet er løst etter mye strev og havna får den beliggenhet som båtklubbens styre har arbeidet tappert for å få igjennom.

At det har vært mange skjær i sjøen før en kom så langt viser all den korrespondansen som foreligger.

Men hva med finansieringen av disse storslåtte båthusplanene? Båtklubben har jo selv ikke midler til å greie dette

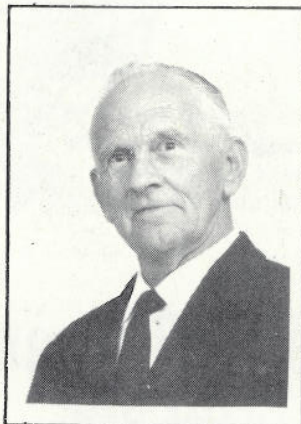
løftet. Gjennom iherdig innsats har de hittil maktet å skaffe midler til grunnmur og dekke. Når papirene på tomte er klare vil det bli søkt om økonomisk støtte fra Tippemidlene og Feriefondet.

En skal heller ikke glemme dugnadsinnsatsen fra medlemmene. Her blir det mangt et løft som skal tas, men kjenner vi TERNA-medlemmene rett makter de dette også.

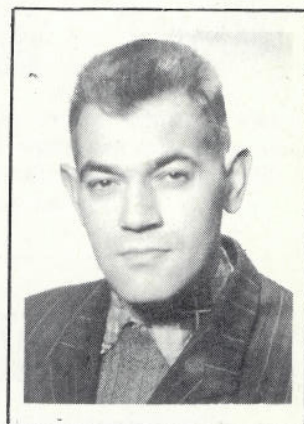
Før vi avslutter dette vårt lille tilbakeblikk skal vi nevne de formenn som har virket i 20-årsperioden:

Ole Reitan	12. jan. 52—20. febr. 54
Johannes Stølan	20. febr.—19. febr. 55
Bernt Sæther	19. febr. 55—19. jan. 57
Villy Haugen	19. jan. 57—23. febr. 58.
Bjarne Heggund	23. febr. 58—27. juli 61
Bernt Sæther	27. juli 61—28. jan. 62
Arnfinn Heggund	28. jan. 62—27. febr. 71
Willy Sæther	27. febr. 71—22. mai 71
Arnfinn Heggund	22. mai 71—29. jan. 72

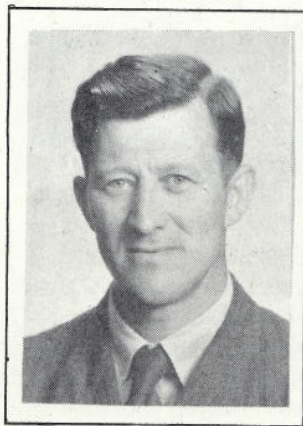
Disse 20 årene som har gått siden starten i 1952 er bare begynnelsen til en aktiv klubbs virke. Når småbåthavna og båthuset er et faktum vil båtklubben, foruten å få et fristed, få litt av hvert og henge fingrene i. Men med den iver og innsatsvilje medlemmene legger for dagen trenger ikke båtklubben TERNA frykte framtiden.

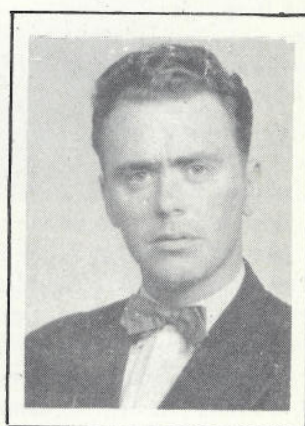
Ole Reitan.

Villy Haugen.

Johs. Stølan.

Arnf. Heggund.

Haldis Sæther fortsetter som Dameklubbformann

Dameklubben «Terna» avviklet sitt årsmøte tirsdag 30. november i Orkanger Samfunnshus.

At interessen for båtclubbens støtteforening er økende viste den store oppslutningen om årsmøtet.

Vi var selv forhindret i å oppsøke møtet, men har fått vite at Haldis Sæther ble gjenvalgt som formann i Dameklubben. De øvrige i styret ble: Nestformann Astrid Ebbesen, sekretær Aslaug Heggund, kasserer Astrid Eriksen, materialforvalter Kari Prestmo, styremedlemmer Karen Svorkmo og Elsa Rønnes. Varamenn til styret ble Astrid Andersen og Borghild Sletvold.

Som revisorer ble Sofie Engan og Turid Skogås valgt, og ny valgkomité ble Grete Knutsen og Sølvi Teigseth.

Et populært innslag på årsmøtet var at endel av båtclubbens styre troppet opp og spanderte bløtekake på de dyktige damene våre.

Lesergaver til TERNA-NYTT

Også i år vil vi følge oppfordringen fra mange medlemmer om å legge inn girokort i TERNA-NYTT, der de som måtte ønske det kan betale inn et beløp til bladet. Dette er vel og merke en helt frivillig sak.

Vi er tidligere ut med kortene i år enn ellers p.g.a. at dette nummer av TERNA-NYTT er et slags jubileumsnummer i forbindelse med at båtclubben er 20 år.

De som vil gi bladet en gave — stor eller liten — kan altså gjøre det over postgiro 32 32 16 eller direkte til kasserer Robert Sletvold. Redaktøren kan også formidle gavene om nødvendig.

På forhånd hjertelig takk!

Allerede nå kan vi takke og kvittere for 70 kroner, som fordeler seg på følgende:

Sigbjørn Ebbesen	kr. 20,—
Else og Anders Rønnes	kr. 20,—
Martin Lund	kr. 10,—
Terje Vuttudal	kr. 10,—
Erling Husby	kr. 10,—

*Vi takker for behagelig samarbeide
med «Terna-Nytt» — og ønsker båtclubben
hjertelig tillykke med jubileet.*

ORKLA-TRYKK

Glimt fra juk

ileumsfesten

ISFISKE - i drøm og virkelighet

At isfiske på fjorden er en populær sport viser den store tilstrømning av sportsfiskere så snart isen har lagt seg.

En av mine første turer gikk til Vinjefjorden. Det er nå mange år siden og jeg hadde ikke annet enn utstyr for ferskvannsfiske til å ta hull med. En isbor med en diameter på 12 cm er ingen ting å stille opp med når stortorsken skal trekkes opp. Dette viste jeg og hadde derfor med en liten sportsøks i tillegg.

Jeg hadde ikke fisket lenge før det satt en så stor fisk på kroken at jeg ikke fikk den opp gjennom hullet. Fisken ble kleppet og holdt under iskanten i påvente av at to nye hull ble boret og trekanten mellom de tre hullene hugget løs.

Søndagen etter skulle vi på Astfjorden for å prøve lykken der. Nå hadde jeg ordnet med isbil til å ta stort nok hull med, og det var vel dette med for små hull som arbeidet i underbevisstheten da jeg gikk til køys lørdagskvelden. Om natta begynte jeg nemlig å dra storfisk i min egen seng.

Fisket den natta foregikk i Sagfjorden, en fjordarm av Astfjorden. Kameratene mine gikk lenger ut i fjorden mens jeg stappet på et passe stort hull inne i fjordbotn.

Jeg drog mye fin hyse der jeg lå og fantaserte, men alle var av den minste sorten. Plutselig rykket det kraftig i snøret og jeg måtte sette alle krefter inn for å få fisken oppover mot hullet. Etter mye strev kom den opp til hullet, men tror dere jeg fikk den opp? Nei, det stemmer — hullet var for lite. På tross av at det hadde en diameter på 50 cm så jeg bare det kvite i det ene øye på fisken i det den passerte hullet. Jo dette var en sværing. Nå var gode råd dyre. Isbilen fikk jeg ikke fatt i da den sto for langt fra meg og kameratene mine var ikke å se.

Oppe i skogen like ovenfor meg var en kar iferd med og felle noen furuer med motorsag. Jeg ropte om hjelp og mannen kom nedover med motorsaga. Om han ville hjelpe meg å få på et større hull? Jo da, det skulle han med glede gjøre. Han startet opp saga og durte iver.

I mellomtiden var fisken blitt så stri at jeg måtte gi etter på snøret, så nå ble det vel samme slitet med å få den opp igjen.

Motorsaga gjorde underverker. Det var gjort i en fart å få til et hull — stort nok til å få en elefant opp gjennom.

Nå var fisken ikke til å rikke. Enda om vi festet snøret på isbilskaftet og drog i begge to så sto den pal. Da var det at hjelperen min foreslo å hente traktoren han hadde på land. Den måtte vel greie brasene.

Han kjørte traktoren bort til hullet, jekket opp bakhjulene og la deretter snøret på det ene hjulet. Så startet han opp og nå måtte storfisken gi seg. Sakte men sikkert kom den opp mot hullet. Mannen skiftet over i et annet gir — og der kom

den opp og inn på isen. Det var litt av en fisk skal jeg si dere. Den veltet innover så isflata slo sprekker. Til slutt fylte den hele Sagfjordbotn.

Ja, det var den største kveita (ja for det var det nemlig) jeg noen gang har sett. Men vekta jeg hadde i sekken kunne jeg veie den og konstantere at den var litt over 7235 kg — i rund vekt vel og merke.

Hvordan jeg fikk den med opp i bilen vet jeg ikke for jeg våknet før den tid. Svett og med ledningen til nattbordlampa i hånden kom jeg til meg selv.

Noe mere søvn ble det ikke den natta, og noen lignende fangst ble det heller ikke under det ordinære fisket. Men som før sagt er isfiske en morsom sport — såfremt den ikke foregår i senga og med for små hull.

**Sikkerhet
på
sjøen**

GOD TUR!

**Det norske
Veritas' godkjen-
ningsskilt**

for plastbåter er en garanti for at fartøy tilfredsstiller visse minimumskrav til konstruksjonens styrke, stabilitet, oppdriftsevne i vannfylt tilstand osv. Grunnlaget for godkjenningen er et omfattende regelverk som stadig ajourføres. Kjøp derfor ikke plastbåt uten Veritas-skilt. Spør dessuten etter Varefakta som gir detaljerte opplysninger om materiale og konstruksjon, bæreevne, bruksområde osv.

Småplukk gjennom 20 år

At båtklubben har forsøkt mangt for å skaffe medlemmene naustplass viser beretningen fra 1956—57.

For å skaffe materialer til et naust sendte klubben inn anbud på den gamle brannstasjonen på Orkanger. Deres tilbud på 300 kroner ble for lite.

Denne bygningen er i dag i A-L Orkla Skogindustri's eie, og vi kan trøste de som i 1956—57 forsøkte å få denne bygningen til naust med at for to år siden huset brannstasjonen ca. 40 småbåter. Det var de glassfiberbåtene som noen av de ansatte ved sponplatefabrikken bygde.

For omkring 15 år siden hadde båtklubben hele 70 medlemmer. Sommeren 1956 ble det holdt en fest på Ofstad og det var medlemmer selv som foresto transporten fra Orkanger med sine småbåter.

Det var den gang få medlemmer, men til gjengjeld var også båtparken liten. Så muligheten for et liknende arrangement skulle være mulig også i dag med den «flåte» klubben nå har.

Det er ihvertfall et forsøk verdt!

Det har ikke vært bare båthus som har ligget båtklubben på hjertet i de forløpne 20 år. Det med «et sted å være» har også vært til debatt. Et klubbhus hvor eiendeler og verdier kunne oppbevares og medlemmene samles til møter og hyggekvelder har stått høgt på klubbens ønskeliste.

I 1955 ble det foreslått tatt kontakt med styret for Ungdomshuset på Ofstad om en eventuell overtakelse av huset som var til salg.

At huset på Ofstad skulle benyttes til klubbhus vil kanskje virke noe merkelig all den tid det ligger ca. 2 mil fra Orkanger.

Vi tror ikke at forslagsstilleren, Arnfinn Heggland, er for det samme syn i dag. Derimot kunne tanken om å benytte et slikt sted til helg- og feriested mere nærliggende.

Den økonomiske vekst i båtklubben de siste tre år ser en best ved å sammenligne regnskapene for 1968—69 og det nåværende.

De som for tre år siden reorganiserte båtklubben fikk en

medgift på kr. 102,57. I dag kan kassereren legge fram et regnskap som viser et overskudd på ca. 16 000 kroner.

En kan i samme slengen ta med at vårt medlemsblad TERNA-NYTT har et årsbudsjett på ca. 5000 kroner. Hertil kan bemerkes at dette beløpet ikke tas fra eller har gått til klubbkassen såfremt bladet ikke har eksistert. Disse pengene kommer inn i form av annonser og gaver.

Den småbåthavna det ble arbeidet med i de første årene var ment å ligge på østsiden av Kommunekaia. Selv om planene ikke var kommet langt var båtklubbens styre i 1957 i en lei knipe da Sponplatefabrikken ble prosjektert på det tiltenkte område for havna.

Som en vet ble plasseringen av Sponplatefabrikken endret, men på tross av dette ble det ikke noe av arbeide med småbåthavna.

Også på denne tiden var båtklubbens styre i stadig kontakt med de kommunale myndigheter.

I 1961 loddet båtklubben ut en passbåt med påhengsmotor til en verdi av 7000 kroner. På tross av god innsats fra enkelte medlemmer ble lotteriet et underskuddsforetakende.

Båtklubben maktet ikke å betale gevinsten med loddssalget og ble således stående i gjeld til leverandøren.

Da Dameklubben ble stiftet flere år etter, fikk de som sin første arbeidsoppgave å skaffe til veie midler for å betale båtklubbens gjeld med. Dette greide de med glans og de beviste med dette at det er godt for en klubb og ha en støtteforening å ty til.

Av båtklubbens protokoller kan en lese at tanken om å få damene aktivt med i blubbarbeidet var luftet på et møte 16. mai 1966. Så ble det bare med tanken helt til 17. juni 1968 da det på et styremøte ble besluttet og be inn damene på et medlemsmøte den 20. samme måned.

Til dette møtet kom fire av de mest ivrige damene og det ble fattet vedtak om at det overlates til de fire frammøtte om de finner det hensiktsmessig å starte en forening.

Jenny Brandmo ble den som skulle sammenkalle til et møte hvor damene kunne diskutere saken seg imellom.

Vi gratulerer

og ønsker TERNA-medlemmene
tillykke med sitt

20-årsjubileum!

Hilsen TERNA-NYTT

Medlemstilgangen

At båtklubben TERNA har blitt et begrep i Orkanger og omegn viser den store tilgangen på medlemmer.

Ved vervékampanjens start i januar 1969 hadde klubben 38 medlemmer. Ett år etter, i januar 1970, var tallet steget til 256. Økningen fortsatte — i januar 1971 kunne en registrere 312 medlemmer, og nå først i jubileumsåret 1972 har båtklubben omkring 370 medlemmer.

Disse tallene er tatt fra de oppgaver vi har fått fra klubbens kasserer, og som er blitt gjengitt i TERNA-NYTT etter hvert som de har kommet inn.

Hva kan så denne økningen skyldes?

Svaret kan en kanskje dele opp i tre punkter:

1) Klubben tok på nytt opp tanken og la planene for en småbåthavn ved Orkdalsfjorden. I tillegg det store båt- og klubbhusprosjektet.

2) Publikum ble kjent med disse planene gjennom vårt medlemsorgan TERNA-NYTT og ville være med og støtte klubben i dens arbeide.

3) Klubbens aktivitet og iver etter å skaffe til veie midler til båt- og klubbhuset.

Ved at båtklubben tok på seg oppgaver som å rive Arbeiderforeningen og den gamle folkeskolen, samt at de mønstret mannskap til parkeringsvakt på Hemnekjølen påsken 1971 viste at de tok finansieringen av sine planer alvorlig.

Et godt gjennomført «SJØFESTIVAL» sommeren 1971 bidro også en god del til å øke populariteten blant publikum samtidig som den ga klingende mynt til klubbkassen.

De kommunale myndigheter har også fått merke båtklubbens eksistens. Klubbens styre har forsøkt å følge saksbehandlingene omkring havneplanen og latt høre fra seg så fremt det har skjedd ting de mente stred mot tidligere vedtak og deres interesser.

Blant båtklubbens ca. 370 medlemmer finnes det i dag mange som ikke har båt p.g.a. de dårlige fortøyningsmuligheter i Orkla og ved Orkdalsfjorden. Klubbens håp og tro er at disse ikke vil bli skuffet. Bare de har tålmod nok til å vente, kommer sikkert både båt- og småbåthavn.

Aktiviteten

Aktiviteten og møtevirksomheten i båtklubben var stor i årene fra starten den 12. januar 1952 og helt fram til oktober 1957. I denne perioden hadde klubben noe og arbeide for, men etter hvert som arbeidet med småbåthavnplanene stagnerte dabbet også interessen for båtklubben og klubbarbeidet av.

En kan merke seg at i perioden oktober 1957 til mai 1961 ble det holdt bare to møter. Så kom et aktivt år igjen med bl.a. en større utlodning hvor gevinsten var en passbåt med påhengsmotor til en verdi av 7000 kroner.

Fra november 1961 til februar 1968 var det helt landligge bortsett fra et årsmøte i 1962 og et styremøte i 1966.

I februar 1968 møttes det sittende styre fra 1962 for å forsøke å ta opp klubbarbeidet igjen. På et møte i juni ble spørsmålet om riving av Arbeiderforeningen tatt opp og dette var opptakten til den aktive perioden vi ennå befinner oss i.

Siden den gang har møtene og oppgavene blitt mange — så konklusjonen må bli den at det er arbeidsoppgavene som aktiviserer medlemmene og bestemmer klubbens være eller ikke være.

TERNA-NYTT

På styremøte 7. januar 1969 kom Leif Rønning med forslag om å starte et lite meldingsblad for båtklubben. Dette var ment som et bindeledd mellom styret og den øvrige medlemsstokk.

Han la videre fram utkast over hvordan han kunne tenke seg bladet samt en finansieringsplan.

Da båtklubben TERNA på dette tidspunkt hadde bare 38 medlemmer landserte Rønning også tanken om en vervekampanje for om mulig å få med endel interesserte.

Bladet var tenkt trykt i offset og da med et opplag på 100 eksemplarer. De overskytende 62 skulle da sendes til personer som kanskje kunne tenke og melde seg som medlemmer av båtklubben. Etter Rønnings beregninger ville annonseinntektene dekke trykningsutgiftene av bladet.

Styret fant denne idéen såpass tiltalende at de godkjente den på stedet og utpekte Rønning som redaktør av bladet som fikk navnet TERNA-NYTT.

Det viste seg raskt at vervekampanjen gjennom TERNA-NYTT slo godt til. Allerede etter kort tid var så mange nye medlemmer kommet til, at opplaget måtte økes og i nummer 7 1969 kunne bladet offentliggjøre bilde av medlem nummer 200. Dette var et resultat selv den mest optimistiske ikke hadde våget å tippe.

Også-annonsørene støttet velvillig opp om tiltaket og i februar—mars 1970 kunne redaktøren meddele at han aktet å legge om formatet fra A5 til A4. TERNA-NYTT fikk dermed et nytt utseende og innholdet kunne også gjøres bedre. Med opplagets vekst økte også omkostningene og når vi i tillegg overlot distribueringen til Postverket ble omkostningene enda høyere.

I begynnelsen foresto redaktøren, med meget god hjelp av Haldis Sæther og Georg Svorkmo, innsamlingen av annonser. Nå er det Fred Skogås som har denne viktige jobben, og som han skjøtter på en utmerket måte. Enkelte medlemmer støtter også opp om TERNA-NYTT økonomisk. I de to siste årene har det tilsammen kommet inn omkring 1400 kroner til drift av bladet, noe vi er veldig glade over.

Før Postverket overtok distribueringen var det Borghild og Robert Sletvold, sammen med sine drabanter, som sørget for at TERNA-NYTT kom i medlemmenes postkasser.

Dette nummer av TERNA-NYTT kommer ut i et opplag på 500 eksemplarer og båtklubbens medlemstall er økt fra 38 til 370 siden bladet så dagens lys i januar 1969.

TERNA-NYTT kan i år feire sitt 3-årsjubileum. Dette takket være den store velvilje fra annonsørenes side og et stort arbeide fra redaktøren, som ikke akkurat er blitt neddyngnet med stoff fra medlemmene.

I 1971 kom TERNA-NYTT ut med 8 nummer og etter den oppsatte plan vil antallet bli det samme for 1972.

Det viser seg at bladet har livets rett, men skal det fortsatt kunne være levedyktig, bør redaktøren få litt hjelp i sitt arbeide.

Velkommen til spesialforretningen

EDV. SOLIGÅRD

Elektrisk installasjons- og utstyrsforretning

en tanke til ettertanke

VÅRE SJØSPORTERE INVESTERER ÅRLIG
FOR ET BELØP SOM ER STØRRE ENN DET
NORSKE TOLLBUDSJETT — — —

SJØSPORTERNE I NORGE REPRÉSENTERER ET BETYDELIG, KJØPEKRAFTIG OG STABILT MARKED. NÅR DE FRAM TIL DETTE MARKED MED DERES PRODUKTER PÅ EN TILFREDSSTILLENDEN MÅTE?

HVIS IKKE — BØR DE DRA NYTTE AV DEN DIREKTE KONTAKT VÅRT BLAD FOR BATFOLK KAN GI.

ANNONSER I VÅRT MEDIUM VIL SELGE DERES VARER EFFEKTIVT OG RIMELIG. FOR Å ØKE DERES SALG — TA KONTAKT MED

Annonsepriser:

18 øre pr. mm pr. spalte

$\frac{1}{4}$ side kr. 140,—

$\frac{1}{2}$ side kr. 70,—

$\frac{1}{3}$ side kr. 47,—

$\frac{1}{4}$ side kr. 35,—

TERNA-NYTT

Båtklubben TERNA, 7300 Orkanger

Redaktør: LEIF RØNNING,
Geilan 6,
7300 ORKANGER

Det lønner seg å annonsere i TERNA-NYTT!

Vellykket 20-årsfest

Aldri har vi sett storsalen i Orkanger Samfunnshus vakrere pyntet enn til båtklubbens jubileumsfest lørdag 29. januar.

200 feststemte gjester gjorde sitt til at kvelden ble helt igjennom vellykket.

Til jubileumsfesten var det en rekke spesielt innbudte. Av de som møtte var ordfører fru Ingrid Sandvik, kontorsjef Jarle Brattli og formannen i tiltaksnemnda Leif Metliås, alle med ektefeller. Båtklubbens første styre var også innbudt. Av disse møtte Erik Jønsberg og Magne Rønning.

Etter at skipsklokken hadde ringt tre ganger kunne jubileumskomiteéns formann, Knut Sandvik, ønsket gjestene velkommen ombord. Landgangen var tatt og festlyden kunne innta sine plasser ved bordene. Leif Rønning ble utropt til kveldens los (eller toastmaster om en vil).

Middagen ble eksemplarisk servert av Klara og Asbjørn Krogstad med drabanter, mens Brustads kvartett besørget musikken.

Under middagen ble det holdt en rekke taler og førstemann ut var den fratrådte formann, Arnfinn Heggland, som tok et tilbakeblikk i de 20 årene som har gått siden båtklubben TERNA ble stiftet. Talen ble avsluttet med blomsteroverrekkelser til de to fra det første styre, Magne Rønning og Erik Jønsberg og til TERNA-NYTTs redaktør, Leif Rønning.

Ordfører fru Ingrid Sandvik pekte i sin tale på den store plass båtklubben har i vår kommune. Hun tok også fram den aktivitet båtklubben alltid viser og gratulerte med 20-årsjubileet samtidig som hun overrakte den nye formannen en blomsterbukett.

Dameklubben «Terna»s formann, Haldis Sæther, ville også gratulere med jubileet samtidig som hun overrakte klubben 400 par kaffekopper til bruk i det blivende klubbhuset. Applausen bekreftet at gaven var populær, men denne tiltok da hun fulgte opp med en gavesjekk på 5000 kroner. Fru Sæther avsluttet med å gi vakre blomster til den tidligere formannen.

Toastmasteren leste opp et telegram fra Asbjørn Hørgård, Trondheim, og han kunngjorde at det var kommet gaver fra Hildur og Ludvik Haarsaker i form av en diger konfekteske, blomster fra Orkanger Samfunnskafe og et vakkert tresnitt med inskripsjon fra DOMUS ORKLA.

Under stormende jubel kunngjorde Arnfinn Heggland at båtklubben hadde fått to store donasjoner i form av materialer.

Den ene, som ennå vil være anonym, gir verdier for ca. kr. 10 000,— og den andre, som er A-L Orkla Skogindustri gir materialer og verdier for mellom 20- og 25 000,— kroner.

På båtklubbens vegne takket Bjørn Skinstad for alle gavene og de vakre ordene, og så kunne Anthon Kristiansen avrunde det hele med å takke for maten.

Etter at salen var ryddet kunne Brustads kvartett spille opp til dans som varte tre timer ut i den nye dagen. Et populært innslag ut på kvelden var at dameklubbens 20 tilstedeværende medlemmer ble kalt opp på scenen hvor

toastmasteren holdt en liten uhøytidelig tale. Musikken stemte opp med en marsj og inn toget 20 spreke TERNA-karer med hver sin blomsterbukett som ble overlevert damene. Hele «seremonien» kulminerte i en rundvals.

Skal en trekke en konklusjon av arrangementet må denne bli/ VELLYKKET. Jubileumskomiteéns formann og den avtroppede klubbformann fortjente de blomster toastmasteren ga dem under middagen.

Ling.

Arnfinn Heggland holder sin tale under jubileumsfesten.

*Vi gratulerer
«Terna»
med jubileet!*

st-trykk

Fotosats - Offsettrykkeri - Tlf. (074)*80 150 - Orkanger

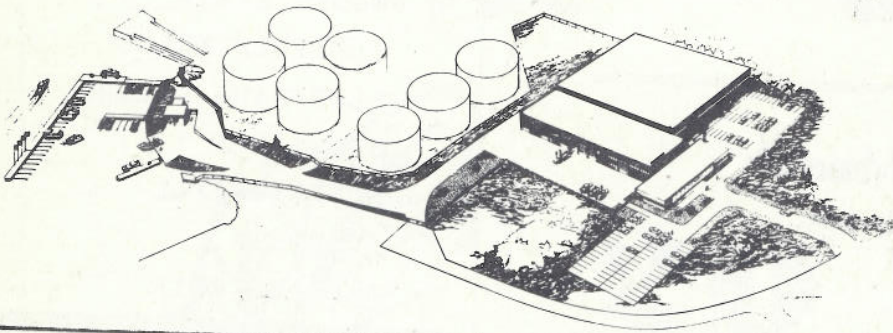
KJEMPE - MARINA

Et serviceanlegg av virkelige dimensjoner for småbåter bygges i disse dager på Lidingø ved Stockholm. Her skal det bli serviceverksteder, «båthanger» for 400 båter, reservedelslager, selvbetjeningsforretning, kafeteria, havn, etc. Anlegget tas i bruk omkring 1. mai 1972.

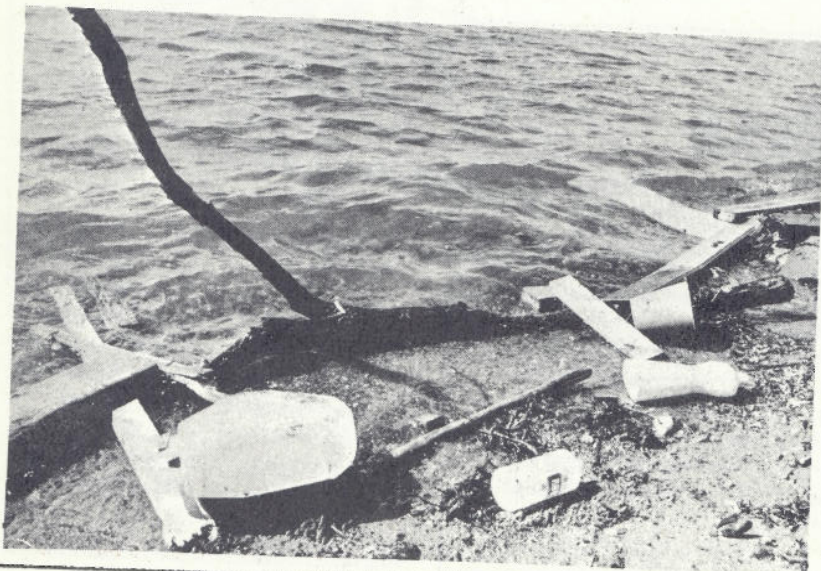
Det er Volvo Penta som bygger anlegget. Tanken er at man skal tilby en servicepakke som omfatter både ilandføring, rengjøring, vinteropplag, nøyaktig kontroll av motorer, vedlikehold, båtpuss, sjøsetting og prøvekjøring. Alt til en på forhånd avtalt pris, avhengig av båtens størrelse, type og motorutrustning. Arbeidene utføres om vinteren, båtene blir sjøsettingsklare omkring 1. april. Man håper på at dette kan bidra til en jevnere belastning på serviceverkstedene. Problemet i dag er — i Sverige som i Norge — at man får en toppbelastning når båtene kommer på vannet om våren og eierne f.eks. oppdager at motoren ikke går som den skal. For båter som får regelmessig ettersyn før hver sesong, regner man med færre vanskeligheter og reparasjoner.

Denne nye stormarinaen er blant verdens største, og det er aktuelt å nevne noen tall: Anlegget dekker et område på 45.000 kvadratmeter. For de 400 båtene man regner plass til, skal det bygges tre båthangerer på i alt 7.490 kvadratmeter. Her lagres båtene i tre etasjer. De løftes direkte opp av vannet av en spesialtruck med løfteevne på 10 tonn, og plasseres deretter rett i sin «skuff» i hangaren. Verkstedet omfatter i alt 880 kvadratmeter og er delt opp i ett for bensin- og ett for dieselmotorer. Verkstedet har også prøverom hvor man kan stille diagnosen for hva som feiler motoren.

Søppel er et problem som følger med båtlivet. På Lidingø har båtfolket sjansen til å kvitte seg med avfallet på en anstendig måte. Marinaen skal få eget anlegg til dette. Med pumper befordres så avfallet videre til forbrenningsanlegg. Det finnes også et anlegg for tømning av båttoaletter.

Den «velsignede» plasten Jeg gikk forleden langs en strand — hvilken strand skal være usagt — med fiskestangen. Det er en pen strand — svaberg og odder veksler med strekninger med sandstrand. Og fisk står det utenfor den. Men denne dagen var turen til stranden en tvilsom fornøyelse. Det hadde vært pålandsvind, og allverdens skitt hadde drevet i land. Plast i alle former. Det var flasker, bøtter, spann, svære flak med plastfolie. Ja, den plasten er sannelig en tvilsom «velsignelse».

Sjøveisreglene

regulerer all trafikk i norske farvann

Trafikken på sjøen reguleres ved de internasjonale sjøveisreglene og særskilte regler for norsk innenlands farvann. Ifølge § 1 i de særskilte sjøveisreglene regnes norsk innenlands farvann å være havner, elver, kanaler, innsjøer og alle farvann som ligger innenfor den utenskjærsgrænse som er fastsatt i loslovgivningen. Sjøveisreglene gjelder alle fartøyer. Som fartøy regnes enhver farkost, unntatt sjøfly på vannet, som brukes eller kan brukes som transportmiddel på vannet. Enhver fører av dekket norsk fartøy skal være godt kjent med sjøveisreglene og dessuten sørge for at minst ett eksemplar av reglene er ombord. Overtredelse av sjøveisreglene straffes med bøter i henhold til den almindelige borgerlige straffelov. I alvorligere tilfelle vil andre lovbestemmelser bli anvendt. Overtredelse kan da straffes med flere års fengsel.

Lystbåteiere må i hvert fall vite at:

- Å ferdes på sjøen i båt uten å føre reglementerte lanterner etter mørkets frembrudd er ulovlig og kan bli gjenstand for mulktforelegg og eventuell tiltale.
- Ved kollisjon kan det bli reist erstatningsspørsmål hvor skyldspørsmålet må avgjøres av retten ut fra bl.a. sjøveisreglene og sjøfartslovens bestemmelser. Ved større ulykker, eller hvis menneskeliv går tapt, skal det avholdes sjøforklaring. Slike saker blir behandlet av skipsinspektøren som påtalemyndighet. Også ved andre lovovertridelser til sjøs kan skipsinspektøren innstille på at tiltale blir reist, eller mulktforelegg utferdiget.
- Man har ikke lov til å ferdes på sjøen på en måte som setter eget eller andres liv i fare. Her pålegger sjøfartslovens § 26 føreren et meget vidtgående ansvar for sikkerheten ombord uten hensyn til fartøyetets størrelse.
- Man har ikke lov til å oppføre seg ombord, eller bruke en båt, på en måte som støter eller generer andre.
- De fleste havner og havnedistrikter har egne havneregler som må følges av dem som ferdes innen vedkommende distrikt. Overtredelser av havnereglene vil kunne føre til mulktforelegg eller tiltale.

Orkla sponplater

ORKLA ELITE — fuktbestandig

— spesialprodusert for plattformgulv — landbruksbygg — taktro
— ytterkledning og våtrom.

ORKLA FORMICA — badromspanel

SAGA SPON — tekstilbelagt

SPONYL — vinylbelagt

TAKSTOLER — selvbærende

Konstruksjon etter GANG NAIL systemet.

Orkla Skogindustri

ORKANGER
RØROS - SALTEN - KVAM

Båtklubb i Børsa

Forholdene for småbåteierne i Børsa er etter hvert blitt uholdbare, og 20 båteiere har tatt konsekvensen av dette og gått sammen om å stifte en båtklubb. Styret i klubben har fått som den første oppgave å forhandle med de kommunale myndigheter for å få dem til å skille ut en del av det området langs stranda som er regulert som friluftsområde, til småbåthavn.

I dag ligger småbåtene langs

stranda uten noe mønster og er til hinder for dem som driver fiske etter laks ved land. Derfor har det i den seinere tid vokst opp et sterkt ønske om en egen plass for alle småbåtene i Børsa.

Formannen i den nye båtklubben, som har fått navnet «Børsa Båtklubb», ble Oddbjørn Grøttjord, og man håper så mange som mulig blir med og støtter opp om arbeidet for å skaffe Børsa ei småbåthavn.

NYE MEDLEMMER

1972 starter opp like godt som det gamle året sluttet — med god tilgang på nye medlemmer til båtklubben.

Siden siste nummer av TERNA-NYTT kom ut har kassereren kartotekført 14 nye TERNA-medlemmer.

Vi ønsker disse velkommen i vår midte og håper de vil trives og bli aktive i båtklubben

ANGELSEN, JAN

BELSÅS, BJØRN

FILIPSEN, KNUD

GARBERG, TØLLØV

JOHNSEN, BJARNE

KJØNLI, ARNT

LØKSTAD, ARVE

OGNES, SVEIN

SLETVOLD, HELGE

SLUPPHAUG, ERLING

SVEE, ARNT

SUNDLI, KJELL

AA, SVEIN

AARLAND, ERIK

TERNA-NYTT

Organ for båtklubben TERNA,
Orkanger

Tilsluttet Kongelig Norsk
Motorbåt-Forbund

Postgiro 323216

Bankgiro 4270.23.27681

Redaktør: Leif Rønning

Trykt i offset i
ORKLA-TRYKK, Orkanger

Båtklubben TERNA's styre:

Formann:	Bjørn Skinstad
Nestformann:	Willy Sæther
Kasserer:	Robert Sletvold
Sekretær:	Torbjørn Elverum
Materialforv.:	Georg Svorkmo
Styremedlem:	Bernt Sæther
Styremedlem:	Fred Skogås
Varamann:	Anders Rønnes
Varamann:	Olaf Heggland